

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Iosephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Cap. 14. Roboratur iterùm nostra sententia de hâc D. Iosephi Paternitate
exmplo à rebus naturalibus petito.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

generationem, quid enim à carne Abrahae magis diversum quam lapides.

XLV. In eandem abijt sententiam noster Thomas Beauxamis tomo 1. in Harmoniam Evangelicam ad illa verba Divi Joannis, ubi sequitur & citat Divum Hieronymum, Euthymium, & Theophylactum, de quibus Sectione præcedenti.

XLVI. Horum vestigia præmens Didacus Stella in Lucae cap. 3. verba illa Divi Joannis versans sic profertur. *Sed mirum videtur quomodo possit Deus hoc facere, cum Abraham jam obierit, & carnales filii ex carnali semine propagentur? Nam bene Deus ex lapidibus, quos tunc Ioannes digito ostendebat, poterat homines facere, imò ex nihilo: sed quod isti homines sic facti & creati, essent filii Abrahae, impossibile videbatur, sed cum Deo nihil impossibile sit, & potestas ejus sit infinita, multis modis hoc facere potest. Primò quia potest transubstantiando convertere unum in aliud subjectum, sicut quotidie facit in sacrosancto Eucharistia Sacramento, ubi fit transubstantiatio, nam substantia panis convertitur in substantiam Corporis Christi. Et sic lapides in Iudeos, tunc vel nunc existentes convertere poterat. Item potuit hoc facere suscitando Abraham, & lapides in semen ejus convertere. Multis etiam aliis modis vobis ignotis poterat Deus hoc efficere.*

XLVII. Tandem ut alios innumeros omittam, Doctissimus è Societate Jesu Interpres Maldonatus in cap. 3. Matthæi sic explicat. *Veros significat lapides ex quibus non minus potest Deus filios Abrahae suscitare, quam potuit filium Abrahae Isaac ex mortuâ jam vulvâ Saræ. Genesis cap. 15. v. 4. & 5. & Roman. cap. 4. v. 19. Eò enim videtur Evangelista alludere. At suscitatus ex mortuâ vulvâ Saræ fuit verè filius, ergo & ex lapidibus suscitandi, licet dissimili modo. Deindè post pauca idem Maldonatus subtilissimè. Quod autè Remigius refert dixisse quosdam Ioannem hæc dicentem, eos demonstrasse lapides quos olim Hebraei Iordanem trajicientes in sempiternum monumentum erexerunt Iosue cap. 4. vers. 7. non est creditu necessarium, & nimis sententiam restringit. Illud malim observari suscitare filios Hebraicam esse locutionem, quæ plus quam gignere significat, nempe gignere unde*

videntur gigni non posse. Hæc ille. Non quod actionem gignendi hic velit, sed significat terminum seu filiationem inde, unde filiatio videtur non posse expectari.

Ex quibus omnibus patet Abrahamum & quemvis hominem posse (si Deus voluerit) esse verè & propriè patrem, & habere verum & propriè dictum filium absque eo quod interveniat generatio, quæ nullo modo requiritur ut quis fiat verè pater, nisi viâ communi naturali & ordinariâ: Cum ergò Divus Josephus adeò disertè dicatur Pater Jesu in Evangelio, cum eum Deus elegerit directè ut esset Pater Jesu, atque idco non priùs eum ex Virgine concipi voluerit, quam eum duxisset, & ex istâ intentione ejus vices in formatione Christi in Virgine suppleverit, consequum est ipsum esse verè & propriè Christi Patrem: nec minus quam foret Abraham pater istorum, qui ex lapidibus à Deo ipsi fuissent per potentiam obedientialem suscitati: Nam Abraham non foret Pater istorum generatione à se protectâ, sed actione à Deo proprio positâ, ut patet ex textu. Atqui hoc esset à Deo suppleri causalitatem, seu actionem Abrahamæ pro Abrahamo, Cum ergo in casu Divi Josephi suppleverit Deus, seu Spiritus Sanctus in productione Christi actionem Divi Josephi, omninò dicendum est non minus propriè esse Patrem Christi, quam foret Abraham pater istorum filiorum ipsi à Deo suscitatorum, quin potiori jure cum Spiritus Sanctus suppleverit actionem Divi Josephi, ipso existente, & in ejus uxore Divâ Virgine cum quâ erat jure matrimonii una caro.

CAPUT XIV.

Roboratur iterum nostra Sententia de hac Divi Josephi Paternitate exemplo à rebus naturalibus petito.

EXEMPLA habemus, primò, in Ape de quâ Ecclesia in Benedictione Cerei Pafchalis

chalis Sabbatho Sancto hæc canit : *O verè Beata & mirabilis Apis, cujus nec sexum masculi violant, fetus non quassant, nec filii destruunt castitatem: sed sicut sancta concepit Virgo Maria, Virgo peperit, & Virgo permansit.* Secundò, ficulneis nonnullis quæ teste Sancto Ephrem Syro tom. 3. operum latinitati donatorum & scholiis illustratorum à Gerardo Vossio nostrate & nostræ Cathedralis Leodiensis Canonico ferm. in Margarit. pretios. in fine fructum non ferunt nisi ramis masculorum obumbrentur.

II. Sed hæc solam produco Palmam cujus natura omnibus notissima est. Hæc arbor, quemadmodum magno consensu tradit rerum naturalium scriptores, hæc singulari noscitur prædita proprietate quod sicut in animalibus, sic in illis sexuum diversitas reperiatur: adeò ut quædam illarum mares, aliæ verò feminae sint & dicantur: unde sicut in animalibus, sic in his uiv. venit, quod scilicet palma femina sit ferax, mas neutiquam: neque hoc solum habent commune cum animalibus, sed insuper quod licet palma femina ex se sit foecunda & ferax, foecunditatem tamen istam exeret nunquam, prout nec animalia feminea, nullumque omninò unquam fructum producet, nisi illi palma masculini sexus combinetur, id enim semper & ubique observatum est, quod Palmæ feminae solitariae nunquam producant aut ferant fructum, ferant verò in consortio & præsentia masculi.

III. Sed quod hæc è re nostrâ est in hæc tantâ similitudine, quam habent cum animalibus Palmæ, illud habent diversum ab illis, quod ad producendum fructum, licet requiratur utriusque Palmæ masculæ & feminae combinatio (non enim valet duarum mascularum aut duarum feminarum) non tamen necesse est, ut aut radicibus, aut ramis quodammodo coeant quemadmodum animalia, seque contingant, aut invicem copulentur, sed sufficit si sint sibi invicem præsentés, nec alia inter illas ad fructum major requiritur conjunctio: Ex quo patet quod licet Palma femina solitaria fructum non ferat, non tamen mascula Palma

concutit effectivè & per aliquid sui in feminâ receptum, ullo modo ad fructus productionem.

Quamvis autem hoc ita se habeat, quia tamen Palma femina sine mare non fructificat, & hujus præsentia ac umbra facit quod illa foecunditatem suam exercere possit, hinc illius fructus & hujus quoque dicuntur, & huic omninò attribuuntur, ac si eos ut illa effectivè concurrendo comproduxisset, quia scilicet sine hoc non essent. Quid simile ad rem nostram confirmandam & illustrandam hoc naturæ portento? ecce enim dactylus seu fructus quem profert ferax Palma femina est & attribuitur Palmæ mari sterili, quia Palma femina illum non proferret sine ipsius secum connubio: quidni ergo & D. Josephus possit esse Pater Christi quem non produxit, quandoquidem ad ejus productionem voluntate Dei requisita fuerit ejus cõjunctio cum B. Virgine quæ cum protulit? Itaque D. Josephus & B. Virgo sunt spirituales Palmæ ex quibus hæc ex se est foecundissima, & Christum Dominum Iustitiæ Florem & Solem protulit, non nisi tamen juncta Divo Josepho, idque ex decreto & voluntate Dei: unde licet D. Josephus ex se non genuerit Christum, quia tamen Beata Virgo non nisi per matrimonium conjuncta potuit illum gignere secundum præsentia Dei decreta, ideo flos iste & fructus Christus Jesus ipsi meritò attribuitur, & Joseph verè illius Pater dicitur. An non istud naturæ miraculum videatur fecisse Deus in Palmâ, ut per illud nos quasi manuduceret ad intelligentiâ hujus admirabilis Paternitatis D. Josephi?

Eodem quoque Palmæ exemplo eandem D. Josephi Paternitatem ante me illustraverat Sanctus Ephrem Syrus mox citatus, cujus hæc verba transcribere non pigebit, ut tanti Patris auctoritate nostram de veritate istius Paternitatis sententiam confirmemus. Ergo sic loco citato Divus Ephrem, *Evangeliū*, inquit, *illam* (idest Beata Virginem) *matrem appellat & non nutricem, & Josephum quoque Patrem vocat, cum nullam in eâ generatione partem haberet.* Deinde paucis interjectis, quomodo id verum sit ita explicat.

Yy

Non

Non appellatio, inquit, natura tribuit: nam & nos crebro Patres nuncupamus, non quidem genitores, verum senio conspicuos: Porro ipsi Joseph natura appellationem indidit, honoremque, tempus tribuit, hocque paulo post nostro sic illustrat exemplo. Possunt autem etiam contra ostendere Patrem qui non genuerit: Palmarum mares qui dicuntur, dum obumbrant feminis fructuosas illas efficiunt, cum tamen neque illis misceantur, neque ullam ipsis substantiam praebeant & ficulnearum quoque nonnullae fructum non ferunt, nisi ramis maribus obumbrentur. Quomodo igitur ista quamvis non generent Patres appellantur, ita & Joseph Pater est dictus, licet maritus Virginis non esset: scilicet ut interpretatur Vossius supradictus quoad maritalem thalamum: patetque ex verbis & scopo ac intento Sancti Ephrem.

CAPUT XV.

Amplius veritas huius singularis Paternitatis examinatur & illustratur per illius ad alias Paternitates stricti juris comparisonem.

I. **M**ISSIS paternitatibus per adoptionem & educationem, quatuor alias invenio in Scriptura Paternitates, quas stricti juris appello. Prima est Paternitas naturalis & non carnalis: Secunda, naturalis & non carnalis: Tertia, carnalis & naturalis simul: Quarta, nec carnalis nec naturalis, sed legalis ex lege Deuteronomii cap. 25. Singularum exempla accipe. Pater Aeternus in Divinis est pater naturalis Verbi Incarnati: quia Verbum naturaliter ex paterni fecunditate intellectus procedit: non est carnalis, quia ibi nihil carnis. Divus Joachim est contra Pater Beatissimae Virginis, est Pater eiusdem Verbi Incarnati carnalis mediate, quia ex ejus carne propagatus est: non tamen naturalis, quia non via naturali & ordinaria ex Virgine Joachimi filia processit, sed supernaturali & divina. Tertio, Adam respectu Abel, Abraham

respectu Isaac, Isaac respectu Jacob, David respectu Salomonis, &c. Sunt tertio modo patres eorum, id est carnales & naturales simul: Carnales, quia ex eorum carne decisi: naturales quia ex actione naturali progeniti. Quarto modo, Heli fuit Pater Divi Josephi, id est legalis ex Deuteronomii lege c. 25. ut ostendimus supra Parte 1. Tract. 2.

Prima Paternitas ut pote Divina, infinita est, incomprehensibilis & extra omnem ordinem, sicut Deus, consequenter & extra omnem comparationem. Quare haec omnia ad alias tres progrediamur ut ex collatione Paternitatis Divi Josephi cum his, illius magnitudinem colligere possimus: illud tamen ante observatum velim, quod ut prima paternitas singularis est, & sine exemplo, sic & Paternitas Divi Josephi: multi enim patres carnales & non naturales, tales omnes Christi Progenitores à Divo Matthæo usque ad Abraham, & à Divo Lucâ ab Abraham usque ad Adam recensiti: multi & sine numero carnales & naturales simul: multi legales: Solus Pater Aeternus Pater naturalis & non carnalis, solus item Divus Josephus Pater in suo genere.

SECTIO PRIMA.

Comparatur cum Paternitate Legalis.

Legalis Paternitatis, quam supra descripsimus, veritas patet primo ex efficacia voluntatis Divinae, quae quodcumque vult, est: cum ergo tales voluerit esse patres lege à se lata, verè sunt patres, quidquid nobis contrarium videri possit, hicque intellectus captivandus, & supercilia deijcienda. Pater secundò, ex ipsis verbis legis Deuteronomii cap. 25. vers. 5. ubi sic habetur. *Quando habitaverint fratres simul, & unus ex eis absque liberis mortuus fuerit, uxor defuncti non nubet alteri, sed accipiet eam frater ejus, & suscitabit semen fratris sui, & primogenitum ex ea filium nomine illius appellabis, ut non deleatur nomen ejus ex Israel.* Ubi notandum quod dum defuncto taliter à fratre